

Poul Rasmusen: Hvad angaar det Dokument, som skal blive tilstillet Tinget, skal jeg ogsaa rolig afvente dets Tilstedekomst. Det, jeg har hævdet, er, at de Oplysninger, vi fik, viste, at det var en ganske forsvindende Del af Foderstoffer, der var indkøbt i Tidsrummet, efter at den højtærede Minister havde lammet det private Initiativ ved at begynde at forhandle om Maksimalpriser (*Indenrigsministeren* [Rode]: Dokumentet godtgjorde ogsaa, hvorfor Indkøbet var standset!). Ja, jeg antager, at det standsede, fordi Folk mente, at de ikke i disse farefulde Tider kunde løbe nogen Risiko, naar de paa Forhaand vidste, at der vilde blive sat en Maksimalpris, saaledes at de maaske slet ikke kunde tjene noget, ja, maaske oven i Købet kunde komme til at sætte til paa det, de købte. Den højtærede Minister maa jo huske, at naar man taler om, hvad disse Folk tjener paa de Varer, de har faaet hjem, maa man ogsaa tage i Betragtning, at de løber og navnlig i Krigens Begyndelse løb en en uamaadelig Risiko.

Den højtærede Minister oplæste dernæst et Dokument, gaaende ud paa, at den 27. August 1914 havde Prisreguleringskommissionen holdt Møde og erklæret, at der ikke manglede fremmed Valuta. Jeg kunde nu ikke følge denne hurtige Oplæsning af Dokumentet. Men lad os nu lade alt udenforstaaende ligge og gaa lige til Kernen. Den højtærede Minister hævdede, at siden den Gang var der ikke gjort Indsigelse fra Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds. Jeg vil spørge: er det ikke saaledes, at der ogsaa efter den Tid er sket Henvendelse fra den overordentlige Kommission til Ministeriet? Vil den højtærede Minister hævde, at Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds ikke efter den Tid har krævet, at vi skulde optage et Laan for at faa Sterling? Og endelig: tør den højtærede Minister benægte, at der ved Krigens Begyndelse er sket Henvendelse direkte til Finansministeriet med Anmodning om at optage et Laan i Udlandet?

Oluf Jensen: Den højtærede Minister udtalte, at det, jeg talte om, var noget, som ikke vedrørte den Debat, Ministeren her fører. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Det vedrører et andet Tidspunkt!). Den hele Diskussion har drejet sig om Majs, og jeg ved ikke af, at der er nogen Forskel paa Tidspunkterne. Jeg vil stærkt protestere imod, at den højtærede Minister overfor vort Partis Formand siger, at han

havde ført letsindig Tale. Her er Tale om hele Majsordningen, det er den, der er draget til Felts imod, og saa har man virkelig Lov til at benytte et hvilket som helst Tidspunkt til at begrunde, at Ministeren har været for sen til at træffe sine Bestemmelser og derved bidraget til, at Majs, den ikke kom saa billigt herhjem, som den kunde. Den højtærede Minister siger, at han ikke ved af, at der er gaaet nogen Tid fra det Øjeblik, han har faaet sine Indberetninger, til han er gaaet til Finansudvalgene. Den højtærede Minister ved vist meget godt, at der er gaaet et Stykke Tid, fra han fik Henvendelse fra Medlemmer af Prisreguleringskommissionen, der var Ministeriets Tillidsmænd, til han gik til Finansudvalgene, og at der gik ikke saa kort et Stykke Tid, efter at han havde faaet bevilget de 2½ Mill. Kr. i Finansudvalgene, til Importørerne fik Meddelelse om den trufne Ordning.

Godskesen: Jeg ved ikke, om det maa være mig tilladt at fjerne mig fra den Diskussion, som nu er ført, og sige et Par Ord om Huslejeloven. Den højtærede Minister omtalte i sine Foredrag nu til sidst, at den Gang han traf sine Forholdsregler til at forsyne Landet med forskellige Varer, maatte han handle ud fra de Omstændigheder, som da forelaa, og at det derfor ikke kan lægges ham til Last, at der senere hen er indtruffet Omstændigheder, som han ikke kunde forudse, og som bevirkede, at Sagen kom til at staa i et noget andet Lys. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil være villig til at anlægge den samme Betragtningmaade paa os med Hensyn til Huslejeloven. Den Gang vi behandlede Loven af 9. Juni 1916, var vi alle klare over, at vi der var ved at lovgive paa et ganske nyt Omraade, at der der var Ting, som Lovgivningsmagten ikke tidligere havde beskæftiget sig med, og at man ikke kunde vide, hvordan de vilde forme sig i Fremtiden. Vi maatte lave Loven saaledes, som vi efter det foreliggende mente, den kunde blive, men naturligvis forbeholde os at høste Nytte af Erfaringerne. Nu har Erfaringerne vist, at Loven paa forskellige Punkter trænger til Forbedringer, og disse Forbedringer har vi været villige til at indføre — det fremgaar af de Forslag, som vi har stillet. Men den Omstændighed, at vi saaledes høster Nytte af Erfaringerne og er villige til at stille de Forslag, som Erfaringerne kræver, kan ikke udlægges derhen, at vi den Gang, vi i sin